

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 87/22
V Lucemburku dne 18. května 2022

Rozsudek ve věci T-577/20
Ryanair v. Komise (Condor – podpora na záchranu)

Tribunál Evropské unie potvrdil slučitelnost německé podpory na záchranu společnosti Condor s unijním právem

Skutečnost, že finanční obtíže společnosti Condor vznikly v důsledku likvidace skupiny Thomas Cook, nebránila schválení této podpory Komisí

Dne 25. září 2019 podala letecká společnost Condor Flugdienst GmbH (dále jen „Condor“), která poskytuje letecké dopravní služby hlavně poskytovatelům souborných služeb cestovního ruchu z několika německých letišť, návrh na zahájení insolvenčního řízení z důvodu likvidace společnosti Thomas Cook Group plc (dále jen „skupina Thomas Cook“), která ji vlastní ze 100 %.

Téhož dne Spolková republika Německo oznámila Evropské komisi opatření podpory na záchranu ve prospěch společnosti Condor, omezené na šest měsíců. Oznámená podpora měla za cíl zachování řádné letecké dopravy a omezení negativních důsledků pro společnost Condor, její cestující a její zaměstnance, které byly způsobeny likvidací její mateřské společnosti, tím, že jí bylo umožněno pokračovat v činnosti až do doby, než dojde k dohodě s věřiteli a případně se uskuteční její prodej.

Aniž zahájila formální vyšetřovací řízení stanovené v čl. 108 odst. 2 SFEU, Komise rozhodnutím ze dne 14. října 2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“)¹ kvalifikovala oznámené opatření jako státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a pokynů pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích².

Žaloba na neplatnost tohoto rozhodnutí **podaná** leteckou společností **Ryanair DAC** (dále jen „žalobkyně“) **byla** desátým rozšířeným senátem Tribunálu **zamítnuta**. Při této příležitosti soud poskytl zejména upřesnění k přezkumu slučitelnosti podpor na záchranu a restrukturalizaci s vnitřním trhem s ohledem na pravidlo stanovené v pokynech, podle kterého společnost, která patří ke skupině, je způsobilá pro poskytnutí takové podpory pouze za podmínky, že její obtíže jsou její vlastní a nejsou výsledkem svévolného rozvrhování nákladů v rámci dané skupiny a že jsou tyto obtíže příliš vážné na to, aby je vyřešila skupina sama.

Závěry Tribunálu

Tribunál zaprvé zamítl žalobní důvody směřující ke zrušení vycházející ze skutečnosti, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že se rozhodla nezahájit formální vyšetřovací řízení navzdory pochybnostem, které měla mít při předběžném přezkoumání slučitelnosti oznámené podpory s vnitřním trhem.

V tomto ohledu žalobkyně konkrétně tvrdila, že konstatování slučitelnosti oznámené podpory s vnitřním trhem je v rozporu s bodem 22, bodem 44 písm. b) a bodem 74 pokynů, což svědčilo o pochybnostech, které měly vést Komisi k zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

¹ Rozhodnutí Komise C(2019) 7429 final ze dne 14. října 2019 o státní podpoře SA.55394 (2019/N) – Německo – Podpora na záchranu společnosti Condor (Úř. věst. 2020, C 294, s. 3).

² Pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích (Úř. věst. 2014, C 249, s. 1, dále jen „pokyny“).

Tribunál, byť potvrdil, že Komise má povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení v případě pochybností o slučitelnosti oznámené podpory s vnitřním trhem, nejprve odmítl žalobní důvod vycházející z porušení bodu 22 pokynů Komisí.

Podle uvedeného bodu 22 „[s]polečnost, která patří k[e] [...] skupině [...], není za normálních okolností způsobilá pro poskytnutí podpory podle [...] pokynů s výjimkou případu, kdy je možné prokázat, že jsou dané obtíže její vlastní a nejsou výsledkem svévolného rozvrhování nákladů v rámci dané skupiny a že jsou tyto obtíže příliš vážné na to, aby je vyřešila skupina sama“.

Pokud jde o část věty „s výjimkou případu, kdy je možné prokázat, že jsou dané obtíže její vlastní a nejsou výsledkem svévolného rozvrhování nákladů v rámci dané skupiny“, podle Tribunálu z doslovného, teleologického a kontextuálního výkladu uvedeného bodu 22 vyplývá, že tato část věty obsahuje pouze jednu a tutéž podmínku, která musí být vykládána v tom smyslu, že obtíže podniku, který patří ke skupině, musí být považovány za jeho vlastní, pokud nejsou výsledkem svévolného rozvrhování nákladů v rámci skupiny.

V této souvislosti Tribunál uvedl, že účelem bodu 22 pokynů je zabránit tomu, aby skupina podniků přenesla své náklady, dluhy nebo pasiva na subjekt skupiny, a tím jej učinila způsobilým k poskytnutí podpory na záchranu, ačkoli by na ni jinak neměl nárok. Naproti tomu cílem tohoto bodu není vyloučit z působnosti podpor na záchranu podnik, který patří ke skupině, pouze z toho důvodu, že jeho obtíže vznikly z důvodu obtíží, se kterými se potýkal zbytek skupiny nebo jiná společnost dané skupiny, pokud uvedené obtíže nebyly vytvořeny uměle nebo svévolně rozvrženy v rámci uvedené skupiny.

Jelikož **se žalobkyni v projednávaném případě nepodařilo vyvrátit závěr Komise, podle kterého obtíže společnosti Condor vznikly především v důsledku likvidace skupiny Thomas Cook, a nikoli ze svévolného rozvržení nákladů v rámci skupiny**, neprokázala existenci pochybností o slučitelnosti oznámeného opatření podpory s podmínkou stanovenou v bodě 22 pokynů.

Tento závěr není zpochybněn konstatováním, že obtíže společnosti Condor byly v tomto ohledu spojeny s odpisem značného množství pohledávek, které měla společnost Condor vůči skupině Thomas Cook, v souvislosti se sdružováním peněžních prostředků této skupiny. Sdružování peněžních prostředků v rámci skupiny je totiž běžnou a rozšířenou praxí v rámci skupin společností, která má usnadnit financování skupiny tím, že umožní společností této skupiny ušetřit finanční náklady. Mimoto v projednávaném případě byl tento systém sdružování peněžních prostředků zaveden skupinou Thomas Cook již několik let a nebyl příčinou jejich obtíží.

Vzhledem k neexistenci jakékoliv konkrétní indicie umožňující prokázat svévolnou povahu systému sdružování peněžních prostředků skupiny Thomas Cook, Komisi nepříslušelo zjišťovat z vlastního podnětu spravedlivou povahu uvedeného systému.

Žalobkyni se navíc nepodařilo ani prokázat existenci pochybností při zkoumání podmínky stanovené v bodě 22 pokynů, podle které obtíže podniku, který jako společnost Condor patří ke skupině, musí být příliš vážné na to, aby je vyřešila skupina sama. V tomto ohledu Tribunál připomněl, že **sama skupina Thomas Cook byla v likvidaci a ukončila veškerou svou činnost.** Kromě toho upřesnil, že Komise nebyla povinna vyčkat na výsledek jednání o případném prodeji společnosti Condor za účelem vyřešení jejich finančních obtíží vzhledem k naléhavosti případné podpory na záchranu a nejistotě, která je vlastní všem probíhajícím obchodním jednáním.

Dále Tribunál zamítl žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise měla mít pochybnosti o tom, zda oznámená podpora splňuje požadavky uvedené v bodě 44 písm. b) pokynů, který stanoví podmínky, za kterých mohou členské státy prokázat, že neúspěch příjemce by pravděpodobně vyvolal závažné sociální potíže nebo závažné tržní selhání.

V souladu s bodem 44 písm. b) pokynů mohou členské státy tuto skutečnost doložit tím, že prokáží, že „existuje riziko narušení důležité služby, kterou je obtížné opakovat a u níž by pro

každého konkurenta bylo obtížné na ni jednoduše navázat (například pro vnitrostátního poskytovatele infrastruktury)“.

Aby byla služba považována za „důležitou“, není podle Tribunálu vyžadováno, aby podnik, který poskytuje tuto službu, hrál důležitou systémovou úlohu v hospodářství regionu dotyčného členského státu, ani aby byl pověřen službou obecného hospodářského zájmu nebo službou, která je důležitá na vnitrostátní úrovni. **S ohledem na skutečnost, že okamžitá repatriace 200 000 až 300 000 cestujících společnosti Condor v 50 až 150 různých destinacích nemohla být zajištěna jinými konkurenčními leteckými společnostmi v krátkém čase, tak Komise správně dospěla k závěru o existenci rizika narušení důležité služby, kterou je obtížné opakovat, takže odchod společnosti Condor z trhu mohl vyvolat závažné selhání tohoto trhu.**

Konečně Tribunál rovněž zamítl jako neopodstatněný žalobní důvod žalobkyně, podle kterého Komise provedla neúplný a nedostatečný přezkum podmínky „jednou a dost“ stanovené pro podporu na záchranu v bodě 74 pokynů.

Zadruhé Tribunál zamítl žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti Komise uvést odůvodnění, a v důsledku toho zamítl žalobu v plném rozsahu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499